

Bilag III.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

Foreningen af danske Margarinefabrikker tillader sig herved gennem sin Bestyrelse overfor det ærede Udvalg at fremkomme med vore Bemærkninger i Anledning af det Forslag til Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m., som Landbrugsministeren har forelagt i Folketinget, og som det ærede Udvalg for Øjeblikket har til Behandling.

For at opnaa Ensartethed ved Falbydelse, Forhandling, Avertering og Reklamering er der i § 4 foreslaet indført skærpede Regler, hvorved der bl. a. er foreskrevet samme Farve, Snit og Karakter af de Bogstaver, der anvendes til Tillægsbetegnelser, som af de Bogstaver, med hvilke „Margarine“ er anført.

Gennemførelsen af denne Bestemmelse vil for alle Margarinefabrikker blive af gennemgribende Betydning. Medens vi uden væsentlig Gene i Annoncer, paa Margarinepapir og alle Slags Tryksager kan ordne denne Sag, bliver Forholdet langt ugunstigere, naar Talen er om det store Antal Skilte, Fabrikkerne nu har ude omkring, og i hvilke der stikker en endog meget betydelig Kapital. Naar Tillægsbetegnelsen paa disse Skilte er sat blot med en anden Farve, selv om Bogstaverne ellers ikke er for store i Forhold til Ordet „Margarine“, maa Skiltet nedtages, kasseres og eventuelt erstattes med et andet.

Hvad dette vil sige i Arbejde og Bekostning, er temmelig uberegneligt, og har denne Sag vel i og for sig ikke saa stor Betydning, at man af den Grund kan forsvare at tilintetgøre store Værdier for Margarinefabrikkerne, Værdier, der ikke alene kan maales i Penge, men maaske endnu mere ved den Betydning, som netop den brugte Reklame har ved at have været benyttet i samme Form i en længere Aarrække.

Naar Ordet „Margarine“ anbringes i Reklamerne „paa tydelig og iøjnefaldende Maade“, maa det sikkert være betryggende, og der behøves neppe en saa skarp Lovgivning for Bogstavernes Farve, Snit og Karakter, som under andre Forhold kun indføres for at forebygge Misbrug eller Bedrag, hvorom der jo i dette Tilfælde slet ikke kan være Tale, da det kun drejer sig om Reklamer, men ikke om Salg.

At der i § 8 for Margarine — i Lighed med, hvad der er sket for Smør — sættes en Vandgrænse, finder vi kun naturligt, og at denne sættes til den samme som for Smør — nemlig 16 pCt. —, er ogsaa rimeligt; men naar der for Margarinens Vedkommende, i Modsætning til Smør, sættes en bestemt Minimumsgrænse for Fedtstof, maa denne ogsaa sættes i Forhold til Vandmængden, og kan vi ikke se, at Lovforslaget her træffer det rette, idet der kun er levnet os 2 pCt. til fedtfri Tørstoffer, saasom Salt, Casein, Mælkesukker og andre Salte. — Naar der tages Hensyn til, at der af Konserveringsmidler kun maa benyttes Kogsalt, og der af dette Stof, specielt om Sommeren og særlig i Plante-margarine, kan være op imod 3 pCt., vil alene Anvendelsen heraf føre til et ringere Fedtindhold end 82 pCt. — med 16 pCt. Vand. Indholdet af fedtfri Tørstoffer vil antagelig uden Overdrivelse kunne sættes til 4 pCt., saaledes at der til 16 pCt. Vand kommer til at svare 80 pCt. Fedtstof. „Kaiserliches Gesundheitsamt“ i Berlin har i September 1912 udarbejdet Forslag til Fastsættelse af bestemte Regler for Indhold i Levnedsmidler og har deri for Margarine foreslaet Maksimum for Vand — 16 pCt. — og Minimum for Fedtstof — 80 pCt. Dette lavere Fedtindhold vil dog ikke blive det normale, da vi jo ikke kan gaa til den yderste Grænse for Vandindhold, men altid maa holde et vist Spille- rum for ikke at overskride Grænsen.

Skal der overhovedet ansættes et Minimum for Fedtstofindholdet, maa vi andrage om, at Minimumsfedtstofprocenten sættes til 80 i Stedet for 82.

Med Hensyn til den i det forelagte Lovforslag udeladte Farvebegrænsning for Udvalgenes Betænkninger m. m.